

ENS ACOMPANYAREM QUAN ES FACI FOSC

 Espai 13

45 anys

ENS ACOMPANYAREM

Cicle a cura d'Irina Mutt

ACOMPANYAREM

LÒGICA PAPALLONA

QUAN ES FACI

INARI SANDELL

FACI FOSC

26/04 - 07/07/2024

Pròximes exposicions del cicle:

DANIELLE BRATHWAITE-SHIRLEY 19/07 - 20/10/2024

HELENA VINENT 31/10/2024 - 19/01/2025

Lògica papallona d'Inari Sandell és la segona exposició del cicle *Ens acompanyarem quan es faci fosc*.

LÒGICA PAPALLONA

gilitat (vidre, teles, transparències) amb duresa (arestes, punxes, metalls).

Sandell treballa amb diversos formats com la fotografia, el vídeo i l'escultura. La seva recerca molts cops es basa en experiències des de posicions neurodivergents i *queer*, qüestionant els diferents límits normatius establerts sobre les capacitats corporals i cognitives. Aquestes qüestions apareixen de manera recurrent en la seva obra com a temes, però sobretot com a mètodes per desaprendre el capacitisme i avançar cap a un procés artístic més sostenible i accessible.

A la seva proposta per a l'Espai 13, l'artista explora alguns dels discursos i estratègies del sistema disciplinari psiquiàtric que han definit el relat sobre la neurodiversitat i en especial sobre l'espectre autista. Sovint aquestes disciplines repressives estan orientades a reforçar el sistema hegemònic, a fer que *tot funcioni*. El control, l'internament, la repressió i medicació d'allò disruptiu són la base d'aquest sistema regulador. Així mateix, la disciplina i les sancions estan dirigides a preservar allò més

valuós d'una persona segons el sistema capitalista: la seva capacitat de produir i consumir. Davant d'aquestes estructures i discursos al voltant de la neurodiversitat, Inari Sandell proposa un referent inesperat com a forma de resistència: la papallona.

Lògica papallona pren com a punt de partida els mètodes de supervivència d'aquests insectes. Una de les maneres com s'escapen dels depredadors és amb el seu vol imprevisible i caòtic. Els seus moviments desordenats i en ziga-zaga les protegeixen de ser atrapades. Sandell ens convida a traslladar aquests patrons de conducta a l'àmbit social. Potser podem trobar en la coreografia del vol errant un indici que també es pot ser eficaç amb pautes desordenades. Es pot escapar la "lògica" del sistema justament mitjançant una altra lògica.

Les imatges i objectes que es mostren a *Lògica papallona* presenten nexes i paradoxes amb diversos elements i materials utilitzats en teràpies regulatòries per a l'autisme. Sandell hi combina fra-

Les fotografies i el vídeo que es poden veure a l'exposició van ser realitzats en la seva majoria durant una visita de l'artista al museu d'història natural de Copenhagen. Si bé aquests museus encapsulen i mostren la natura en un estat artificialment idealitzat, la mirada d'Inari Sandell es fixa en els elements estructurals d'aquests edificis on es conté i representa museogràficament aquesta natura. Enlloc de les flors i la vegetació, el que accentuen aquestes imatges és l'arquitectura que delimita l'espai: tubs metàl·lics i conductes d'aire, columnes i murs, és a dir, tot allò amb què el museu preserva alhora que ho confina. En aquest sentit, l'exposició se situa buscant allò que passa en els llindars, allà on tot es manté en potència i procés, en un fràgil equilibri entre el perill i l'esperança. D'aquesta manera, Sandell aplica un raonament que escapa les limitacions del capacitisme. La seva és una coherència desorganitzada: una lògica de papallona.

Crèdits: disseny de so de Jussi Hertz

Lahti, Finlàndia, 1991. Viu i treballa a Hèlsinki. La seva obra audiovisual i escultòrica pren forma d'instal·lacions que aborden temes com la neurodivergència, l'accessibilitat i l'experiència sensorial vinculades a l'experiència *millennial* postdigital i posthumana.

Sandell té un MFA en Arts del Temps i de l'Espai per la Universitat de les Arts d'Hèlsinki (2023), una llicenciatura en Estudis Audiovisuais per la

INARI SANDELL

Universitat de Turku (2020) i una llicenciatura en Belles Arts (Fotografia) per la Turku Arts Academy (2016). La seva pràctica també inclou el comissariat i l'autoedició.

La seva obra ha estat presentada internacionalment en galeries, museus i festivals com la UKS (Unge

Kunstneres Samfund / Young Artists' Society, Oslo, 2023), el Hafnarborg Centre of Culture and Fine Art (Islàndia, 2023), la SÍM Korpúlfstaðir (Reykjavík, 2023), la Kaiku Gallery (Hèlsinki, 2022), la Titanik Gallery (Turku, 2021), el SIC (Hèlsinki, 2019), el Finnish Cultural Institute (Nova York, 2021) i l'Athens Photo Festival (Atenes, 2016). *Lògica papallona* és la seva primera exposició individual a Espanya.

Ens acompanyarem quan es faci fosc, el nou cicle de l'Espai 13 del 2024, comissariat per Irina Mutt, és un desig de situar la interdependència, d'explicar-la i compartir-la, a partir de quatre exposicions individuals en què cada artista aportarà una mirada particular sobre la seva manera de ser al món, de gestionar i pactar els espais.

Per a la comissària, la interdependència ens parla de la nostra relació amb el món, de com l'habitarem, dels nostres límits i les nostres vulnerabilitats. Pensar en clau d'interdependència implica desafiar la ficció de l'autonomia i reconèixer fins a quin punt estan entrelaçats els nostres cossos i les nostres vides amb altres cossos i vides. Tots formem part de tot i existim en relació amb altres éssers, estructures i fenòmens. Res no es presenta, funciona ni opera de manera aïllada.

ENS ACOMPANYAREM QUAN ES FACI FOSC

D'acord amb aquesta idea, les possibilitats d'agenciamnt, presència o accés no consisteixen tant en triomfs o fracassos individuals, sinó més aviat en una responsabilitat col·lectiva i compartida. No tots els espais conviden a ser ocupats de la mateixa manera per tothom. No totes les veus ocupen el mateix ni totes les històries perduren de la mateixa manera en el temps. Aquest cicle proposa uns quants apunts, senyals o accions sobre diferents maneres d'ocupar l'espai i de ser-hi, de durar en el temps.

El títol del cicle al·ludeix a un «nosaltres», a gestos més que no pas a un discurs: situar-se a prop d'altres per caminar-hi al costat, encara que sigui només un tros del camí, una estona.

És una oportunitat per, tot i saber que no sempre serem eficaços, assumir responsabilitat. Aquest serà el nostre gest: situar-nos a prop.

En els discursos contra la discriminació s'acostuma a fer referència a la idea d'espais segurs i accessibles, però sovint un espai segur no vol dir exempt de conflicte, ni complir les normes garanteix l'accessibilitat. Fer-nos responsables i prendre consciència dels nostres privilegis a vegades pot ferir, a vegades vol dir cedir, i cedir és perdre poder. Però hi ha coses més importants que el poder, oi?

Al llarg del cicle, el relat s'anirà generant de manera elàstica, no essencialista, ni lineal. El cos i la matèria com a plans de veritat tindran la capacitat de desplegar qüestions polítiques i activar-les. En aquests relats, fragilitat i potència no seran oposicions binàries, sinó més aviat fets relacionals que s'intercanvien i se solapen.

Fundació Joan Miró Barcelona

Amb la col·laboració de:

El treball de l'artista ha rebut el suport de:

#EnsAcompanyaremEspai13

BSabadell
Fundació

frame contemporary art
finland

ALFRED
KORDELIN
FOUNDATION

www.fmirobcn.org

